

RadioDein ajankohtaistunti ohjelmassa **Seppo Karhun** haastattelu 4.2.2016 litteroituna, haastattelijana Kirsi Rostamo

Niin, Lestadiolainen herätysliikehän on saanut nimensä Lars Levi Lestadiuksesta, joka oli Ruotsin kirkon pappi ja oli ensimmäinen - voi sanoa - työntekijä tässä liikkeessä. Hänen aikanaan ja hänen, voi sanoa, toimestaan, mutta sehän oli varmasti Jumalan tahto, alkoi tämä heräys sitten etenemään Ruotsin Lapinmaalla ja sieltä se levisi laajalle Pohjoismaihin ja Amerikkaan, jopa Viroon ja Pietariin saakka Venäjälle.

Jossain vaiheessa sitten tämä Lestadiolainen liike alkoi jakaantua eri ryhmiin. Elikä mikä erotti esikoislestadiolaiset ja rauhanyhdistyksen?

Me olemme se alkuperäinen Lestadiolainen herätysliike: me haluamme pitää jatkuvasti kiinni siitä Lestadiuksen opetuksesta, me luemme seuroissa Lestadiuksen saarnat - lähes joka seuroissa - ja meillä on jatkuva yhteys tämän kristillisyyden syntymäsijoille sinne Ruotsin Lappiin.

Kuinka paljon esikoislestadiolaisia nyt sitten on maailmalla ja Suomessa?

No, olen kuullut sellaisen luvun maailmalla, että noin 24 000 - ehkä vähän yli - ja Suomessa on yli 10 000 esikoislestadiolaista.

Esikoislestadiolaisia on jo enemmän muualla maailmassa. Ja onko tämä Ruotsin esikoislestadiolaiset se niin kuin pääpaikka, oletteko te jotenkin hierarkkisesti toistenne alla vai rinnakkain?

Siellä tämä kristillisuus on syntynyt ja siellä on niin sanottu hengellinen hallitus, meidän kristillisyytemme vanhimmat ovat Ruotsin Lapinmaalla.

Tänä päivänä esikoislestadiolaiset ovat - sanotaan niin kuin median lööpeissä tai ainakin kristillisen median lööpeissä sen takia, että olette alkaneet jakamaan ehtoollista omissa piireissänne. Niin onko tämä sellainen asia, joka on alkanut siellä Ruotsissa?

Se on Ruotsissa jo ollut kauan käytössä, en osaa ihan tarkkaan sanoa, mutta luulen, yli viisitoista vuotta. Levisi myöskin Norjaan, norjalaiset ottivat käyttöön. Amerikassahan ei ole samanlaista luterilaista kirkkoa kuin meillä, siellä lähes alusta saakka - ei aivan - on sakramentit jaettu kristittyjen kesken. Esikoislestadiolaisilla on ollut omat sakramentit.

Aivan, elikä siinä mielessä onko Suomen esikoislestadiolaiset olleet vähän niin kuin poikkeus tässä teidän perheessä?

Kyllä, meillä on vähän erilainen suhde meidän kirkkoomme ja nyt vasta sitten olemme aloittaneet sakramenttien omiin käsiin, taikka seurakunnan käyttöön, ottamisen.

Minkä takia?

Me tunnemme sen, että kirkko on maallistunut. Ja silloin, kun naispappeus tuli käyttöön, niin siitä lähtien ongelmat ovat jatkuvasti kasvaneet ja meillä on ollut vaikeuksia järjestää - välillä - ehtoollistilaisuuksia ja myöskin miespappien palveluksia. Tosin on sanottava, että tilanne viime aikoina on hiukan parantunut kun

asioista on paljon puhuttu. Mutta kuitenkin me olemme nähneet ja tunnemme sen, että tämä on se tie, jota me haluamme edetä.

Miten esikoislestadiolaiset sitten suhtautuvat tähän, eli oletteko te yksimielisiä, vai jakaako tämä nyt sitten teidän liikettä?

Kyllä meillä on erilaisia näkökantoja tästä asiasta, mutta tämä on kuitenkin selkeästi enemmistön näkökanta ja erityisesti meidän nuoret kristityt - jotka on meidän kristillisyytemme valtaosa - niin he suhtautuvat hyvin myönteisesti ja nimenomaan he haluavat, että me etenemme tätä tietä. He on myöskin halunneet, että kasteet aloitetaan myöskin nyt.

Kuinka useassa hiippakunnassa tai piirissä jo näitä ehtoollisia jaetaan teidän omien maallikkojen toimesta?

En osaa ihan tarkkaan sanoa hiippakuntia, mutta kyllä meillä on monilla paikkakunnilla jaettu, monilla rukoushuoneilla ja viimeksi Helsingissä nyt viime lauantaina.

Teillä ei siellä ole pappia, niin minkä kaavan mukaan sitten tämä toimitetaan?

No, meillä on oma ehtoolliskaava - se on hyvin paljon samanlainen kuin luterilaisen kirkon ehtoolliskaava. Me olemme nämä kaavat valmistelleet ja huomanneet, että ne on hyvät.

Itse asiassa evankelisluterilaisella kirkollahan ei ole minkäänlaista - niin kuin voi sanoa: jos he haluaisivat rangaista - niin mitään keinoa rangaista siitä, että jotkut järjestävät oman ehtoollisen. Mutta entäs sitten, jos te alatte tekemään omia kasteita, niin millä tavalla tämä hoituisi? Tekisittekö te senkin ilman pappia ja oman kaavan mukaan?

Kyllä. Meillä on kasteet aloitettu ja sitä varten on olemassa myöskin kastekaava ja sillä tavalla me toimimme kasteitten kohdalla.

Nyt eri hiippakuntien piispojen - kuten Seppo Häkkinen, Jolkkonen ja Repo - ovat sanoneet, että tämä on niin kuin sama tie kuin Lähetyshiippakunnan tie, jolloin teidän omia kasteita ei enää hyväksyttäisi evankelisluterilaisessa kirkossa. Millainen ongelma tämä saattaisi olla teille?

Kyllä he ovat ainakin jotkut näin ilmaisseet. Ehkä siitä asiasta vielä keskustellaan. Mutta jos he eivät hyväksy, niin sitten tietysti kastetut lapset, he ovat väestörekisterissä ja me pidämme sitten omaa rekisteriä myöskin kaikista kastetuista lapsista.

Niin, eli onko kysymys siitä, että te teette nämä päätökset omien niin kuin teologisten näkemysten ja uskonne mukaisesti riippumatta siitä, mitä evankelisluterilainen kirkko tästä tuumaa?

Ne päätökset perustuvat meillä pyhään Raamattuun ja sen pohjalta me olemme ne tehneet ja siitä me haluamme myöskin kiinni pitää?

Elikä teidän mielestä siellä ei nyt sitten Raamatussa mitenkään sitä ohjeisteta, että se pitäisi juuri tehdä kirkossa tai pappien toimesta. Ja näinhän itse asiassa monilla vapailla suunnillakin on ja tällaisia terveisiä sitten on kirkon puolelta tullut, että he toivoisivat, että te sitten perustaisitte oman kirkkokunnan. Mitä mieltä siitä olette, Seppo Karhu?

Emme me ole sellaista keskustelleet. Meillä on Esikoislestadiolaiset ry ja sen puitteissa me toimimme.

No toivotteko te, että kirkon sisällä voisi olla tämmöisiä omia hengellisiä yhteisöjä. Että sen sijaan, että kaikki savustetaan ulos kirkosta, niin kirkko voisikin olla jonkinlainen sateenvarjo ja siinä olisi tämä rakenne vähän erilainen?

Me olemme keskustelleet keskuudessamme niin sanotusta Norjan mallista, jossa on tämmöinen henkilöseurakuntajärjestelmä olemassa, ja mielestämme tällainen voisi myös Suomessa olla, mutta se ei ole mennyt käsittääkseni eteenpäin tämä asia, nimenomaan kirkolliskokouksessakaan.

Onko esikoislestadiolaisia kuitenkin mukana kirkon päättävissä elimissä?

Kyllä on. Kirkolliskokousedustaja ja sitten seurakuntien hallintoelimissä on, kaikkialla, missä tätä herätysliikettä on, lähes kaikkialla on myöskin edustajia.

Eli te haluaisitte olla niin kuin kirkon sisällä rakentamassa myös evankelisluterilaista kirkkoa?

Me olemme olleet tähän saakka, mutta ilmeistä on, että se nyt vaikeutuu tässä vaiheessa.

Onko esikoislestadiolaiset sellaisia, että te hyväksytte teidän joukkoon herätysliikkeeseen syntyneet, vai voivatko muutkin, jotka ovat kiinnostuneet, niin onko teillä niin kuin itsellä avoimet ovet?

Meillä on avoimet ovet ja herätysliikkeeseen, siis esikoislestadiolaisuuteenhan, kun ihmisiä tulee maailmasta niin meillehän synnyttään uuden syntymisen kautta. Sitä kautta Jumala herättelee ihmisiä ja johdattaa heitä sitten tähän kristillisyyteen.

Esikoislestadiolaiset ry:n hallituksen puheenjohtaja **Seppo Karhu**, tiedätkö te, miten tämä prosessi etenee, elikä oletteko te jotenkin joutuneet jotenkin nyt vastaan jossakin kirkon kanssa vai

Kyllähän meillä on ollut keskusteluja ja erilaisia näkemyksiä asiasta, mutta meillä on semmoinen käsitys, että se etenee niin kuin se on alkanutkin. Uusia paikkakuntia alkaa myöskin oman ehtoollisen ja myöskin alkavat näitä kasteita toteuttaa ja sillä tavalla tämä asia menee eteenpäin.

Onko esikoislestadiolaiset sitten täysin riippumattomia kirkosta, vai tarvitsetteko te kirkon tiloja tai rippikoululupia tai jotain?

No meillä on muutama järjestöriippikoulu ollut ja joku yhteistyöriippikoulu. Niihin on tietysti ollut luvat ja siellä on ollut meillä vastuupappi. Mutta jos käy niin, että meiltä evätään järjestöriippikoululuvat, niin me jatkamme rippikoulua itse ja sitten konfirmoimme myöskin nämä rippikoululapset. Meillä on täysi valmius toteuttaa tämmöinen rippikoulu ja viedä se eteenpäin.

Päätetään sitten kirkon puolelta mitä tahansa niin te jatkatte tällä tiellä?

Me jatkamme rippikouluja ilman muuta, koska me haluamme, että meidän nuoret käyvät tämmöisen rippikoulun.

Ja teillä on paljon nuoria mukana myöskin?

Meillä on paljon nuoria - valtaosa meidän kristillisyydestä on nuoria: nuoret solmivat avioliittoja, lapsia syntyy. Voin sanoa, että meillä on ikärakenteeltaan aika nuori kristillisuus.

Sitten kun te olette päättäneet lähteä toteuttamaan sitä maallikkoliikkeenä tällä tavalla, niin sanotaan, että tätä päätöstä ei nyt sitten kaadeta?

Me haluamme tästä päätöksestä pitää kiinni. Me uskomme, että tämä on Jumalan tahto ja kaikista vastuksista huolimatta me uskomme, että tässä on Jumalan siunaus mukana.